

գնաց. ոմն ափսոսայր, ոմն աւաղէր, ոմն երանէր, ոմն զպատճառս անիծանէր. ոմն զամօթի հարկանէր, ոմանք ի խիղճ տառապէին, մատն ընդ բերան հիանային, կէսք ասէին՝ չէսք արժանի այնպիսի անձին վայելման. այլք ասէին թէ ընդ բուն բարս ընթացաւ, զորոց կոկորդ բռամբ խցէի բանից իրաւանց, որք բաղխէին զկուրծս եւ դառնային: Ապա կոչեաց զիս արթուն անուն արթուպետն՝, եւ զմի բստ միտջէս հարցաբանեալ՝ բազում կսկծանս սրտի ցուացոյց, որ չէր ձեւական բերանվաճառութիւն, մինչեւ յարաստուս հարկանիլ, եւ ծանոյց խորհրդաբար, եթէ թահաշտվածին ասաց ինձ առաքել յեկեղեցիս զքարոզիչս ի ծանուցանել ժողովրդեան որպէս երբեմն յաւուրս Յակոբայ գ.բէն. եւ ասացի՝ ասէ, թէ ոչ ես առնում ինչ զնմանէ բան ի բերան յատենի, եւ ոչ քեզ ախորժիմ. եւ արգելեցի ասաց, նաեւ յանձնեաց ինձ լուելայն գրել քեզ՝ ի նման. ողջոյն սիրոյ եւ բաղձանաց. զոր ասա ընկալցիս. եւ տէրութիւնդ ի գրել առ իս գիր՝ յատկապէս ներգրոցս գրեսցես նմա ողջոյն, զոչ ինչ ցուցեալ ի շարէ մինչեւ ցբարի: Ահա տեսեր զքաջութիւն հսկողին՝ որ անարի կարծեցեալ՝ ի քէն, եւ կասկածանացդ վայրապարութիւն. բայց թհտուենձին գուցէ զրիցէ ածել ապտակ սիմոնական, ընդ որ տարածեալ եմ ցանց: Նաեւ Քասենեան Յարութիւն վարդապետն քանիցս կոչեաց զիս, եւ զցաւս սրտին եցոյց սակս անձանօթ լինելոյն գնացիցդ, զե կարօտ էի՝ ասէր, վերջին օրհնութեանն. եւ թէ ասնջիմ ի խղճէ, մի գուցէ եւ զիս համարիցի ի դասուց ներհակաց՝ մինչ երբեմն խօսէի զբանս իբր զներհակս, իսկ դիտաւորութիւն իմ էր ընդգիմաբանութեամբս փաստին իւրում՝ զվրդով սրտին դադարել. որ թէ՛ ասէ՛ ունիցի